

El consell de les ones.

Un relat de: [Eva](#)

Et miro i no ets tu
Em miro i no sóc jo
El miro i no és ell
La miro i no és ella.

I perquè és,
que no reconec ningú?
És un amor,
Un amor sense visió.

Que no vol veure res
Ni mirar fins al cel,
Solament veu el seu cor
Que crida el seu nom.

Caminant per la platja,
Mirant aquelles ones,
Anavem sense chancles
I vam jugar amb pilotes

Que bonic era el mar!
Que bonic ple de sal,
Portavem a la sang
L'ambient de la platja.

Vam quedar un altre cop,
Sense excuses ni mentires
No sabiem a quin lloc
Però sabiem el que volíem.

Vam quedar a la platja
I el soroll de les ones em deïa
que m'amava més que a la seva vida.

Després de pensar i parlar amb ell,
Mirava al mar que deïa:
SORT!! Aneu endavant,
Que el vostre amor funcionarà.

Ja sé que és allò que sentia
Que no reconeguia
Era la platja,
La platja de Castelldefels.